

Sprawozdanie

komisji gospodarstwa krajowego, z przedłożenia Wydziału krajowego
o krajowym kursie praktycznym dozorców melioracyjnych.

Wysoki Sejmie!

Jak corocznie, przedłożył Wydział krajowy, na bieżącej sesji Wysokiemu Sejmowi sprawozdanie, o krajowym kursie praktycznym dozorców melioracyjnych, które dotyczy pierwszego roku tryennium, otwartego w myśl uchwały sejmowej z dnia 15. stycznia 1896, na dniu 1. grudnia 1896.

Zgodnie z powołaną uchwałą sejmową, przyjął Wydział krajowy na ten kurs 25 uczniów, z których jeden okazał postęp celujący, 9-ciu bardzo dobry, 11-tu dobry a 4-ech dostateczny. Wszyscy uczniowie odbyli w kwietniu 1897, praktykę drenarską, następnie zaś byli zajęci częścią przy robotach publicznych, częścią zaś przy melioracyjnych prywatnych.

Koszta utrzymania kursu w roku 1896—1897 wynosiły 5.474 zł. 95 ct, która to kwota w porównaniu z uchwaloną na ten cel przez Wysoki Sejm dotacją 5.500 zł. (w tem 2.000 zł. subwencji państwowej), okazuje zaoszczędzenie 25 zł. 5 ct.

Jak ze sprawozdań Wydziału krajowego jest widocznem, ukończyło pierwszy kurs trzyletni od (1890—1893) 15 uczniów, z których 2-ch przeszło do służby drogowej (jako konduktorzy drogowi, jeden do Rady powiatowej w Chrzanowie, drugi do gminy miasta Krakowa), 1 przydzielony został c. k. kierownictwu Dniestru, 2 zostało wydalonych, a 10 czynnych jest w służbie krajowej. Drugi kurs trzyletni (1893 do 1896) ukończyło 18 tu uczniów, z których dwóch (Ryglewicz i Bielecki) opuściło służbę krajową, dwóch odbywa trzyletnią służbę wojskową, a 14 tu zostaje w służbie krajowej. Ogółem tedy Wydział krajowy ma obecnie do dyspozycji obok 25 uczniów obecnych, 24-ech ukwalifikowanych dozorców.

Komisja gospodarstwa krajowego zaznacza, że z małymi wyjątkami dozorecy wykształceni na kursie, odpowiadają swemu zadaniu, co świadczy o odpowiedniej organizacji zakładu, a przy melioracjach prywatnych, gdzie kierownictwo spoczywające w rękach inżyniera, byłoby zanadto kosztownem, oddają oni rolnictwu znakomite usługi. Jak dalece instytucja podobna, kształcąca niższe organa techniczne, była potrzebna dla kraju, dowodzi okoliczność, że organa te, jakkolwiek ze szkodą dla rolnictwa, przez powiatowe Władze autonomiczne, a po części przez c. k. Rząd chętnie do służby są przyjmowane.

Wyrażając Wydziałowi krajowemu uznanie za powołanie do życia i rozwijanie tej pożytecznej instytucji, Komisya gospodarstwa krajowego zadała sobie pytanie, czy istniejący personal dozorców wobec nieuniknionego corocznie ubytku, będzie w stanie zaspokoić potrzebę, zwłaszcza przy podejmowanem w coraz szerszych rozmiarach drenowaniu, i przysłała do tego przekonania, iż pomnożenie personalu dozorców melioracyjnych jest nader pożądanem. Dlatego też komisya przyjęła z zadowoleniem wiadomość o zamiarze Wydziału krajowego otwarcia po zamknięciu teraźniejszego kursu trzyletniego, dwóch nowych kursów dwuletnich, które przy pewnem obniżeniu poziomu nauki, dostarczą dla melioracyj prywatnych w szybszem tempie 50 dozorców drenarskich.

Zamiar ten Wydziału krajowego komisya w zupełności podziela i oczekuje wniosków na najbliższej sesji Wysokiego Sejmu.

Komisya wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 26. listopada 1897, L. 69.631 o krajowym kursie praktycznym dozorców melioracyjnych Sejm przyjmuje do wiadomości.

Lwów, dnia 9. lutego 1898.

Przewodniczący:

Stadnicki w. r.

Sprawozdawca:

Gorayski w. r.